

1Máša: Ilga Frélichová se narodila v roce 1940 za druhé světové války v sudetských Málnicích. Tam měli její rodiče - otec Němec a matka Češka - hospodářství. Když se za Protektorátu Čechy a Morava zabavovaly Čechům v Sudetech pozemky, otec Ilgy Frélichové s tím nesouhlasil a Čechů se zastal.

IF1 - 0:13

8:03 - 8:39 Ten tatínek v té obci tak nějak jim pomáhal ... a ten hlas jim prostě nedal a zkazil to. No tak ho poslali za trest šel na vojnu. Byl to jediný z těch sedláků, co tu hospodařili, jediný který prostě na tu vojnu šel.

2Máša: Za války se vrátil domů jen na krátkou dobu.

IF2 - 0:10

Já si pamatuju akorát ve čtyřiačtyřicátym že byl doma, že už jsem s ním nechtěla komunikovat jen až něco přivez teprve jsem uznala že je to táta.

3Terka: Dva roky po válce o jejím tatínkovi nic neslyšeli, ani nevěděli jestli vůbec žije. Až dokud se jim neozvala vzdálená sestřenice.

IF3 - 0:04

25:27 - 25:34 Pak když jsme se dozvěděli, že žije, tak žil v Erfurtu, já jsem ho viděla snad asi dvakrát třikrát.

4Terka: Otec Ilgy Frélichové měl štěstí, že se po válce nevrátil do Československa. V červnu roku 1945 byli místní Němci nahnáni do Postoloprť, kde byli všichni muži zavražděni v takzvaných kasárnách. Podle odhadů tam zemřelo více než 2000 lidí.

IF4 -

12:00 - 13:03 Sebrali všechno do Postoloprť. Sebrali tam i ženský, ale ženský se vrátily potom, ty propustili. No a ty chlapy tam zůstali prostě. Pak když jsem nastoupila tam do zaměstnání, tak tam byla nějaká paní Urbanová, ty bydleli vedle, viděli do těch kasáren, tam to soustředili do kasáren, a oni tam viděli do těch kasáren a oni volali lidi, aby jim šli pomoct.

5Máša: Paní Urbanová svého manžela na pomoc Čechům, kteří Němce shromažďovali, poslala.

IF5 - 0:19

Řekla "Hele, tak běž, když chtějí abys tam pomohl, tak tam běž." No a pak si to vyčítala, protože tam odsad' se nikdo nevrátil. To byl svědek a prostě tam zůstal. Ona vždycky říkala "Já jsem si muže poslala na smrt". O tom co se tam dělo jsme moc nevěděli, ale nikdo se nevrátil. *(nějak ho zkrátit, vybrat to nejdůležitější)*

6Máša: Po válce Češi většinu sudetských Němců vyhnali. A na základě Benešových dekretů jim sebrali majetek. O svou půlku statku, která jí zbyla, později přišla i rodina Ilgy Frélichové a všichni se museli odstěhovat k babičce. V 60.letech, když se na čas uvolnil komunistický režim, tehdy už dospělá Ilga Frélichová vycestovala do Německa. Tam se po letech setkala s otcem.

IF6 - 0:15

40:49 - 41:07 Jsem četla nabídku, to byl tenkrát ČEDOK byl v Ústí a nabízeli do Erfurtu na výstavu Iga, to byla květinová výstava.

7Terka: Tam se ale od zájezdu oddělila a vydala se do domu, kde bydlel její táta.

IF7 - 0:34

43:09 - 43:43 Dole měli vrátného, tak jsem tak nalámala, že hledám Lorenze, on mě říkal nahore, že bydlí. Tak jsem vždycky šla o patro výš "Noch hinauf", tak jsem šla nahoru. Táta už slyšel, že je tam nějaký rachot na té chodbě, no tak vyšel ven. Já jsem ho samozřejmě poznala, protože podle fotek a věděla jsem, tak jsem mu ani nic neřekla, vyběhla jsem tam nahoru a padla jsem mu kolem krku.

44:03 - 44:05 Prostě byl to táta no *(zkrátit)*

8Terka: Do Východního Německa se podívala znovu ještě těsně před okupací v roce 1968. A spatřila tam připravené Sovětské tanky. **S tatínkem se poté potkali už jen párkrát. Emmi tak mám říct, že se potkali párkrát, nebo to nechat být? - Ano. Já jsem se teď dozvěla že se potkali víckrát než jednou, takže by to nebylo fér. dobře**

tomas.kohout@rozhlas.cz

Okomentoval(a): [1]: pauza

Okomentoval(a): [2]: pauza

Okomentoval(a): [3]: vymazat

Okomentoval(a): [4]: A takhle by to šlo?

Okomentoval(a): [5R4]: ano :)